

Arrest

**nr. 340 672 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / II**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 2 september 2022 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Hij werd op 20 februari 2024 en 15 april 2025 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het beroep is gericht tegen een beslissing van "*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*", genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder) op 30 juni 2025.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...)

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtun te zijn en een soennitisch moslim. U bent geboren op 21 november 2000 in het dorp K., gelegen in het district Koghyan in de provincie Nangarhar. U hebt tot de vijfde graad gestudeerd. Daarna hielp u op de landbouwgronden van uw familie.

Vier maanden voor de machtsovername hebt u zich aangesloten bij de opstandelingen of uprising forces: u bemande een controlepost in uw dorp. Op de dag van de machtsovername had uw commandant bevolen om naar de bazaar te gaan en uw wapen in te leveren. Daarna ging u naar het huis van uw zus.

Diezelfde nacht zijn de Taliban 's nachts naar uw huis gekomen en werd uw broer oudste broer (...) gearresteerd. Hij werkte voordien voor het Afghaanse Nationale Leger (ANA): hij stond in voor de beveiliging van de regio's waar de president naartoe ging.

U was op het moment van zijn arrestatie nog bij uw zus. Uw familie belde u op om te zeggen dat u niet mocht terugkeren naar huis omdat de Taliban ook naar u hadden gevraagd. U ging daarop via Jalalabad en Kabul naar Nimroz, van waaruit u uw land bent ontvlucht. U reisde illegaal via Pakistan, Iran, Turkije en verschillende Balkanlanden naar België, waar u op 2 september 2022 om internationale bescherming hebt verzocht.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de Taliban u niet in leven gaan laten. U verwijst naar het werk van uw broer en naar uw eigen activiteiten bij de uprising forces.

Intussen heeft uw broer u opgebeld om te laten weten dat de Taliban hem hebben vrijgelaten en dat hij nu in Iran is.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van de volgende stukken neer: een vertaling van uw taskara; de taskara en foto's, badges en bankkaarten betreffende het werk van uw broer bij het ANA; foto's en een badge van uw activiteiten bij de opstandelingen; de taskara van uw vader; de Belgische verblijfstitel van een Afghaanse vriend in België; een Belgisch werkcontract en schooldocumenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Er dient evenwel te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

Immers is tijdens uw onderhoud bij het CGVS gebleken dat uw vrees voor de Taliban niet aannemelijk is. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u uw beweerde activiteiten voor de uprising forces (UF) niet geloofwaardig heeft gemaakt. Zo is het merkwaardig dat u niet weet wanneer u bij de UF bent gegaan.

U stelt louter dat het "vier maanden voor de machtsovername" zou zijn geweest. Een datum kan u niet noemen, zelfs de naam van de maand waarin u de UF zou hebben vervoegd is u niet bekend (CGVS 2, p.9). Uw verklaringen over de rekruteringsprocedure stroken bovendien niet met de informatie die aan het dossier werd toegevoegd. U stelt dat de malik, het hoofd van uw dorp, u kende en dat dit volstond voor uw registratie en toetreding. U moest enkel nog naar de stad om uw badge op te halen (CGVS 2, p.15). Nochtans geven de bronnen aan dat de malik weliswaar kandidaten voordraagt, maar dat deze vervolgens eerst worden gescreend door de Afghaanse inlichtingendienst NDS (zie landeninformatie).

Bovendien kan worden opgemerkt dat u geenszins kon beschikken over een voor de UF interessant profiel. Immers blijkt uit de info dat de meeste vrijwilligers bij de UF ervaren strijders zijn, met een "vast knowledge of

Afghan terrain”, die 20 jaar daarvoor door de Afghaanse overheid werden gedemobiliseerd en ontwapend. Dergelijke gevechtservaring was u vreemd, u hielp uw familie in de landbouw (CGVS 2, p.9).

Als het CGVS u voorts vraagt of anderen binnen uw post, in tegenstelling tot u, wel gevechtservaring hadden, zegt u dat er zo 2 of 3 personen waren. Het zouden voormalige militairen zijn, u noemt ook drie namen (CGVS 1, p.10). Het is evenwel opmerkelijk dat u verder niets over deze (...), (...) en (...) kan vertellen. Gevraagd naar hun professioneel verleden, antwoordt u daar geen informatie over te hebben. “Ze hebben ook ergens gewerkt. Ze hadden ervaring.”, “Ik heb geen info”, zo verklaart u over uw voormalige collega’s (CGVS 2, p.10). Ook over hun specifieke (gevechts)ervaring of bijzondere vaardigheden kan u geenszins uitweiden (CGVS 2, p.10). Het is merkwaardig dat jullie toch geruime tijd samen een controlepost bemanden, maar dat u nooit met die personen sprak over hetgeen zij in het verleden deden of meemaakten, of dat u niet kan verduidelijken welke hun sterktes waren. Ook over jullie leider, commandant (...), heeft u weinig te vertellen. U zegt dat hij van een ander dorp, (...) genaamd, afkomstig was, maar dat is het zo’n beetje. U weet niet wat deze man, die volgens u tussen de 45 en 50 jaar oud was, vroeger deed. Het is u niet bekend of hij misschien een voormalig mujahed is, of iemand die militair was bij het Afghaans leger (CGVS 2, p.11). U weet slechts wat u zou hebben gezien, namelijk dat hij in de controlepost was (CGVS 2, p.11). U argumenteert dat jullie taken hadden en moesten bewaken, en dat er aldus geen tijd was voor andere dingen (CGVS 2, p.10). Echter, als het CGVS u vraagt wat u dan de hele dag deed, heeft u het louter over (4 uur) bewaken, koken en de telefoon bedienen (CGVS 2, p.10). Dat u dan niet de tijd zou hebben gevonden om uw collega’s iets beter te leren kennen, is niet aannemelijk.

U beschrijft uw rol binnen deze UF eenheid voorts eerder summier: enerzijds moest u twee à drie keer per week patrouilleren, de rest van de week was u in de controlepost zelf (CGVS 1, p.14). Verder bevraagd over deze activiteiten, kon u niet overtuigen. Zo stelt u dat u de controlepost ‘s nachts verliet om te patrouilleren in het dorp. U zegt dat de route, die u beschrijft, telkens dezelfde was en ongeveer 2 uur in beslag nam (CGVS 1, p.15). Het dient gezegd dat uw verklaringen omtrent die patrouilles tijdens een tweede onderhoud niet consistent zijn gebleken. Er blijkt niet langer sprake van een vaste route, u zegt nu dat de commandant u beval op patrouille te gaan en dan een bestemming opgaf. U deed dus niet enkel patrouilles in uw eigen dorp maar ook “langs andere dorpen” (CGVS 2, p.11). Verder blijkt er niet langer sprake van louter patrouilles ‘s nachts (CGVS 1, p.15), maar zou u ook overdag op patrouille zijn gegaan (CGVS 2, p.11).

Er kunnen bovendien vragen worden gesteld bij het nut van de patrouilles zoals u die voorstelt. Als u een verdachte zag, moest die zijn naam zeggen, “en daarna lieten we hem vrij” (CGVS 1, p.16). Tijdens al die patrouilles bent u nooit iemand tegengekomen die daar niet moest zijn, u ontmoette slechts dorpelingen die hun velden kwamen irrigeren (CGVS 1, p.16). U verduidelijkt voorts dat u ‘s nachts rondliep met 3 van uw collega’s, waarbij jullie een zaklamp hanteerden (CGVS 1, p.15), omdat de nachten er “heel donker” zijn (CGVS 1, p.16). Er kan worden opgemerkt dat u zich op die manier ongetwijfeld erg kwetsbaar opstelde, en een makkelijk doelwit was voor eventuele Taliban in de nabijheid. Daarenboven kan niet worden aangenomen dat uw regio dan dusdanig veilig was of de risico’s bijzonder klein. Zo moest u soms “vechten” vanuit de controlepost, zij het dat dit niet vaak gebeurde (CGVS 1, p.17), en bleef u steeds alert, u mocht niet bezig zijn met uw gsm (CGVS 1, p.17). Dat u zich in dergelijke toch volatiele situatie als een makkelijk doelwit voortbewoog in uw nachtelijke zoektochten naar Taliban, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook over die andere taak die u had, namelijk een bewakingsopdracht in de controlepost, legde u weinig overtuigende verklaringen af. Jullie hielden per twee de wacht (CGVS 2, p.10), maar klaarblijkelijk gebeurde er nooit enig incident (CGVS 2, p.13). Dit is toch wel zeer opmerkelijk, temeer jullie tot de machtsovername actief bleven, en de situatie elders bijzonder precair was. Zo geeft een bron aan dat de UF in Khogyani, het district waar u dus ook actief zou zijn geweest, een maand voor de machtsovername voortdurend onder vuur lagen en dat dorpen zich overgaven aan de Taliban, wat de positie van de UF verder bemoeilijkte (zie landeninformatie). Dat de situatie rond uw eigen dorp volgens u blijkbaar sterk afweek van hetgeen elders in het district gebeurde (CGVS 2, p.13), is merkwaardig en doet verdere twijfels rijzen bij uw beweerde betrokkenheid bij de UF.

Het is voorts merkwaardig dat u niet weet hoe het uw collega’s verder vergaan is. (...), één van uw vijftien collega’s zou hier zijn, verder heeft u geen idee (CGVS 2, p.13). Aangezien ongeveer al uw collega’s uit uw dorp afkomstig waren (CGVS 2, p.11) en uw eigen familie daar nog steeds woonachtig is (CGVS 2, p.4), zou toch mogen worden verwacht dat er meer bekend is over het lot van de mensen die samen met u het dorp verdedigden. Dat u geen verdere informatie heeft over deze personen en hun lotgevallen na de val van het vorig regime, is opnieuw zeer merkwaardig. Verondersteld mag worden dat dergelijk team, gezien de opdracht en het samenzijn, een hechte groep vormt, en dat het verder wedervaren van uw kameraden u niet onberoerd zou laten. Dit is opnieuw een aanwijzing dat u nooit deel uitmaakte van de UF.

De documenten die u heeft neergelegd ter staving van uw beroepsactiviteiten kunnen bovendien niet overtuigen. De badge van de UF betreft slechts een kopie en kan op eenvoudige wijze, mits wat knip- en plakwerk, zijn gefabriceerd. U legt voorts twee foto’s neer waarop u te zien bent tijdens uw beweerde

activiteiten voor de UF. Deze werden duidelijk op eenzelfde moment genomen. Dat u “veel foto’s” had maar dat uw geheugenkaart het in Turkije liet afweten (CGVS 2, p.20), is overigens wel erg toevallig. Bovendien herstellen de stukken die u wel in uw bezit heeft uw geloofwaardigheid niet. Immers is het goed mogelijk dat u hier louter poseert en zegt dit niets over een daadwerkelijk engagement. Immers blijkt uit uw relaas ook dat een andere foto die u neerlegt (stuk 19), waarop u te zien bent met een legerjas over de schouders gedrapeerd, genomen werd tijdens een bezoek van u en uw vrienden aan het district Pachir Agam (CGVS 2, p.19).

Waar u voorts nog verwijst naar de voormalige tewerkstelling bij het Afgaans leger van uw broer (...), dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Echter dient te worden opgemerkt dat ook de voormalige activiteiten van uw broer (...) niet wijzen op een vrees in uw hoofde, temeer u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw broer zelf te maken kreeg met feiten van vervolging. U beweert dan wel dat hij na de machtsovername door de Taliban werd meegenomen en dat u later vernam dat hij naar Iran vluchtte, echter zijn uw verklaringen hieromtrent bijzonder vaag en zelfs tegenstrijdig met de in het administratief dossier aanwezige informatie.

Vooreerst valt het op hoe weinig u weet over die beweerde problemen van uw broer. U zegt dat hij na de machtsovername werd meegenomen en opgesloten, maar kan niet verduidelijken hoelang hij gevangen werd gehouden (CGVS 2, p.5), noch wanneer hij vervolgens weer vrijkwam (CGVS 1, p.8).

Eveneens onduidelijk blijft hoe dat gebeurde: u kan niet zeggen of hij ontsnapte of werd vrijgelaten (CGVS 2, p.5). Dat uw broer dergelijke info niet met jullie zou hebben gedeeld (CGVS 2, p.5), is niet geloofwaardig. U verklaart voorts dat hij u slechts eenmalig contacteerde, net zoals hij ook uw ouders maar één keer zou hebben opgebeld. Hij zou dit hebben gedaan toen hij in Iran verbleef (CGVS 2, p.5). Echter kan u niet verduidelijken waarom het contact met uw broer (...) zich slechts tot één telefoontje van enkele minuten zou hebben beperkt. U argumenteert dat hij geen telefoon had en illegaal was in Iran (CGVS 2, p.5). Dit weerhield hem er alleszins niet van u en uw ouders toch op te bellen. Bovendien gebruikt u sociale media (waaronder drie profielen op Facebook, zie check sociale media (...) -261), en kon worden vastgesteld dat ook (...) aanwezig is op sociale media onder de naam (...) (zie check sociale media NMU 2024-261). U erkent dat (...) uw broer (...) is (CGVS 2, p.3, 4) en dat u dit profiel kent. Echter verklaart u dat het een vriend van uw broer is die deze account beheert (CGVS 2, p.6). Dat iemand zich zou voordoen als uw broer, zijn foto’s zou posten en zou reageren op commentaren in naam van uw broer, is uiteraard niet geloofwaardig. Bovendien lijkt het er sterk op dat uw broer zich geruime tijd na de machtsovername nog in Afghanistan bevond. Immers verscheen op 14 mei 2022 nog het bericht dat (...) zijn identiteitskaart verloren is in Jalalabad (check sociale media (...) -261, nota 7). Als het CGVS u de vraag stelt of de mogelijkheid bestaat dat uw broer (ondanks zijn verleden bij het Afgaanse leger) momenteel in Afghanistan verblijft, antwoordt u louter dat u het niet weet omdat hij u niet heeft gecontacteerd (CGVS 2, p.5). Uw geveinsde onwetendheid lijkt evenwel alleen maar te bevestigen dat uw broer veilig en wel in Afghanistan verblijft.

Dat u heeft getracht het onderzoek naar uw daadwerkelijke nood aan bescherming te dwarsbomen, blijkt voorts ook uit het feit dat u leugenachtige verklaringen aflegde over de samenstelling van uw familie. Zo beweerde u behalve (...) nog twee jongere broertjes te hebben, vier en zeven jaar oud op het moment dat u uw verzoek indiende (verklaring DVZ, vraag 18). Echter is uit onderzoek door het CGVS gebleken dat u nog drie broers heeft, genaamd (...), (...) en (...). Toen u hiernaar gevraagd werd tijdens een tweede onderhoud, hield u vol dat dit slechts dorpelingen zijn. Pas toen u een zoveelste keer werd geconfronteerd met de informatie die het tegendeel aantoonde, paste u uw verklaringen aan (CGVS 2, p.3, 4, 6), al geeft u in tweede instantie aan dat het slechts halfbroers zouden betreffen (CGVS 2, p.6). Desalniettemin blijkt uit de info dat er goede banden bestaan, wordt u in tal van berichten op sociale media “getagd”, en reageert u ook op berichten van uw familieleden (zie check sociale media (...) -261). Gevraagd waarom u deze (half)broers niet vermeldde toen men u eerder (herhaaldelijk) vroeg naar de samenstelling van uw familie, geeft u daarvoor geen afdoende uitleg. U zegt dat u niet wou dat (...) in uw verhaal kwam (CGVS 2, p.6) en dat u “uw verhaal niet groter wou maken” (CGVS 2, p.7). Echter lijkt het er veeleer op dat u heeft willen verhullen dat uw broers

zonder noemenswaardige problemen in Afghanistan verblijven, wat opnieuw een indicatie is dat uw familie van de Taliban weinig te vrezen heeft.

De overige, hierboven nog niet besproken, documenten kunnen de appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara bevestigt uw identiteit die in deze beslissing niet ter discussie staat. De taskara van uw broer, zijn legerbadge, bankkaart, de foto's waarop hij in de hoedanigheid van militair te zien is, bevestigen dat hij voor het Afghaanse leger werkzaam was. Echter wordt hiermee niet aangetoond dat uw broer om die reden wordt geviseerd door de huidige overheid van de Taliban of het land diende te verlaten, noch dat u omwille van zijn voormalige beroepsactiviteiten de Taliban zou moeten vrezen. De taskara van uw vader en de Belgische verblijfstitel van een vriend hebben geen link met uw beweerde vrees en leiden evenmin tot een andere beoordeling. De brieven van uw werkgever en leerkracht, waarin men u prijst voor uw inzet, motivatie, positieve houding en doorzettingsvermogen, houden evenmin verband met uw relaas. Dat u zich tijdens uw traject in België inzet om de taal te leren en te werken, is uiteraard lovenswaardig, maar kan bovenstaande bevindingen met betrekking tot uw asielaanvraag niet weerleggen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://eu.aa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor

een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian

developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een ‘reception desk’ voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van ‘Refugees and Repatriation’.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een

van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de

persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Stukken die reeds voorlagen bij verweerder, zoals geïnventariseerd op de groene map:

Badge (...) (broer), foto's verzoeker, badge verzoeker, documenten broer, foto's broer, taskara vader, verblijfstitel vriend België, foto's verzoeker; foto verzoeker, broer en vriend, foto werk broer, vertaling taskara, brief werkgever + leerkracht + werkcontract [arbeidsovereenkomst voor handarbeiders in de horeca voor onbepaalde duur] + certificaat [het betreft een deelcertificaat Nederlands van 22 januari 2024 en inschrijvingsformulieren van Breakthrough 1 tot en met 4. Deze laatste stukken betreffen een getuigenis van de heer V.M.M. (met identiteitskaart), een getuigenis van K.L., de assistent-zaakvoerder van de plaats waar verzoeker werkt (met identiteitskaart) en een attest van de lesgever bij L.-Antwerpen (met identiteitskaart). De stukken betreffen allen kopieën.

3. Aanvullende nota

Door verweerder werd geen aanvullende nota overgemaakt.

Verzoeker heeft op zitting een aanvullende nota op grond van artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) neergelegd. Deze nota bevat zowel stukken die reeds eerder waren voorgelegd als stukken die nieuwe elementen betreffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) neemt de aanvullende nota enkel aan voor wat betreft de nieuwe stukken. De nieuwe stukken betreffen een arbeidsovereenkomst voor handarbeiders in horeca voor onbepaalde duur bij J. P. BVBA met individueel akkoord betreffende elektronische maaltijdcheques, getuigschrift van onderricht van de rijsschool van 31 augustus 2025, deelcertificaat Nederlands van 11 december 2024, 2 mei 2025 en 23 juni 2025, getuigenis van Mw. A.V. van NT2/ CVO E. van 24 oktober 2025, nieuwe getuigenis van J.V.P., een getuigenis van M.V. en foto's van verzoeker met een partner.

4. Beoordeling door de Raad

In het huidige stadium van de procedure is de Raad van oordeel dat bepaalde elementen meer onderzoek vergen, dermate dat de Raad niet in staat is om zich met voldoende kennis van zaken uit te spreken over het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voor verzoeker of een reëel risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker haalt aan vervolging door de taliban te vrezen omwille van de activiteiten van zijn broer voor het Afghaanse leger. Hij stelt dat zowel zijn broer, als hijzelf actief geweest zijn voor de voormalige overheid,

verzoeker zelf als lid van de *uprising forces* (hierna: UF). Daarnaast werpt hij op ook vervolging te vrezen omwille van zijn verwesterd zijn.

Wat betreft het eerste aangehaalde risicoprofiel, als familielid van een lid van het Afghaans nationaal leger (hierna: het ANA), kan op basis van de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier hierover het volgende worden vastgesteld.

Volgens de EUAA *Afghanistan Country Guidance* van mei 2024 was er reeds gedurende de jaren voor de machtsovername sprake van aanvallen tegen legerbases, politiestations, *checkpoints*, doelgerichte moorden, executies, verdwijningen en foltering van het personeel van de *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANDSF). Op het ogenblik van de machtsovername in de zomer van 2021 werden vele ANDSF-leden, die zich overgaven, vermoord of vastgehouden. Na de machtsovername werd in een eerste persconferentie een algemene amnestie afgekondigd, waarbij iedereen zou worden vergeven die tegen de taliban heeft gevochten. Echter, deze amnestie werd niet gerespecteerd door vele talibanleden. De talibanleiders hebben onvoldoende controle over de leden en vele talibanstrijders handelen op eigen initiatief omwille van persoonlijk vijandschap of een wraakgevoel. Ook al werden talibanstrijders herhaaldelijk aangemoedigd om de algemene amnestie te respecteren, moesten strijders die betrokken waren in gruwelijkheden zelden rekenschap afleggen. Ook al wilden de taliban vroegere ANDSF-leden doen aansluiten bij hun rangen, bleken deze inspanningen weinig succesvol waardoor velen onderdoken of het land verlieten. In bijna alle provincies worden executies, foltering, misbruik, gedwongen verdwijningen van vroegere ANDSF-leden gerapporteerd. Er werden eveneens inspanningen gedaan door taliban om vroegere veiligheidsmedewerkers op te sporen via lokale informanten, registratiecampagnes van vroeger ANDSF-personeel en mogelijk het gebruik van eerdere overheidsdatabases. In februari 2022 begonnen de taliban met huis-aan-huis-zoekingen in verschillende delen van het land, met de bedoeling vroeger overheidsmedewerkers en ANDSF-leden op te sporen.

Ook in de EUAA *Country Focus* van december 2023 (p. 60), waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, leest de Raad dat volgens een internationale analist en journalist het onmogelijk is om patronen te ontwaren van welke specifieke profielen bij het veiligheidspersoneel van de vorige regering precies worden geïdentificeerd, maar dat wel kan vastgesteld worden dat de taliban in elk geval een specifiek probleem hebben met de Afghaanse Special Forces, getraind door de Amerikanen, de legercommando's en de Afghaanse lokale politie.

In de EUAA *Country Focus* van december 2023 leest de Raad dat ook familieleden van voormalige medewerkers van de overheid riskeren geïdentificeerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (4.1.5 "*family members of former civilian and security personnel*", EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023, p. 62 en 63).

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 34).

De Raad ziet geen redenen om in verzoekers geval hierover anders te oordelen en kan deze richtsnoeren van de EUAA bijtreden.

Wat betreft het profiel dat verzoeker zichzelf toemeet als voormalig lid van de UF, leest de Raad in de EUAA *Afghanistan – country focus* van november 2024 dat nog steeds melding wordt gemaakt van militair en veiligheidsmedewerkers en burgerlijk personeel van de vorige overheid, dat wordt geïdentificeerd. Er wordt hierin verwezen naar een rapport dat de "*targeted killings*" heeft geregistreerd, in de eerste zes maanden van 2024 waarbij onder de profielen onder meer ook wordt verwezen naar de "*people's Uprising Forces*". Door een internationaal journalist en analist wordt gesteld dat het niet mogelijk is om conclusies te treffen of bepaalde patronen te identificeren over wie precies wordt geïdentificeerd en wie niet binnen het burgerlijk en veiligheidsmedewerkers van de vorige overheid, hetgeen veeleer afhangt van de lokale context en of amnestie werd toegekend of niet, eerder dan de specifieke rol van een individu bij de vorige overheid. Ook wat betreft familieleden van eerder burgerlijk of veiligheidsmedewerkers van voormalige overheidsfunctionarissen leest de Raad dat zij kunnen te maken krijgen met verschillende reacties van de taliban, waaronder intimidatie, arrestaties en in sommige gevallen ook moorden. Een goed geïnformeerde analist vertelde Landinfo dat er enkele geïsoleerde incidenten waren waarbij familieleden direct na de machtsovername door de taliban het doelwit waren, maar de bron was niet op de hoogte van dergelijke gevallen na het late najaar van 2021. Een andere bron die wordt aangehaald stelt dan weer dat familieleden van voormalige overheidsmedewerkers in 2023 nog werden gearresteerd, en in 2024 meldde de organisatie dat familieleden van voormalige civiele en militaire overheidsmedewerkers ook tot de slachtoffers van moorden behoorden. Er werden ook arrestaties en

daaropvolgende moorden op broers van voormalige politieagenten geregistreerd, van hooggeplaatste overheidsmedewerkers, van een voormalig adviseur van de vorige overheid enz. (p. 89-90).

Ook in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024, waarnaar verweerder in de beslissing verwijst, leest de Raad onder de risicoprofielen “*members of the security institutions of the former government*” waarbij ook uitdrukkelijk wordt gepreciseerd op p. 28 dat dit risicoprofiel zowel leden inhoudt van de voormalige nationale Afghaanse veiligheidstroepen, als de voormalige Afghaanse lokale politie en pro-overheidsmilities. Er wordt verder uitdrukkelijk gesteld dat volgens bronnen vanaf 2022 eerdere leden van de Afghaanse veiligheidstroepen, met inbegrip van eerdere lokale Afghaanse politie als pro-overheidsmilities het primair doelwit bleven van de taliban.

In casu stelt de Raad vast dat verweerder niet betwist dat verzoeker zijn broer werkzaam was bij het ANA. De Raad acht dit ook aannemelijk gezien de verklaringen van verzoeker en de voorgelegde stukken aangaande het werk van zijn broer. Verweerder betwist wel dat verzoeker om die reden ook een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou hebben aangezien geen geloof wordt gehecht aan de aangehaalde problemen van de broer, zijnde dat hij zou zijn opgesloten en meegenomen door de taliban en vervolgens vrijgekomen en naar Iran zijn gevlucht. De Raad spreekt zich thans niet uit over de aangehaalde problemen van de broer, maar weerhoudt dat niet is betwist dat hij actief was voor het ANA.

Verder blijkt dat verweerder geen geloof hecht aan de activiteiten van verzoeker voor de UF gedurende vier maanden voor de val van de overheid.

Wat betreft het risico voortvloeiend uit de verwestering van verzoeker stelt verweerder dat verzoeker geen concrete elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging dient te vrezen.

De Raad acht na grondig doornemen van de beide gehoorverslagen verscheidene motieven niet draagkrachtig, zoals aangehaald door verzoeker in zijn verzoekschrift.

Zo bijvoorbeeld motiveert verweerder dat verzoeker niet kan aangeven wanneer hij bij de UF is gegaan, hij is van oordeel dat het antwoord ‘vier maanden voor de machtsovername’ niet gedetailleerd genoeg is omdat geen datum of maand genoemd wordt. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat dit antwoord op zich glashelder is en de Raad acht het ook onredelijk dat verzoeker een meer precieze datum zou moeten kunnen geven, gezien de verstreken periode sedertdien.

Verweerder neemt de verklaring van verzoeker ook niet aan dat voor de de rekrutering bij de UF het volstond dat de malik hem kende en hij enkel nog naar de stad moest om zijn badge op te halen. Volgens verweerder blijkt uit landeninformatie dat hij eerst nog moest gescreend worden door de Afghaanse veiligheidsdienst (NDS). Daarnaast had verzoeker ook geen interessant profiel nu verzoeker geen ervaren strijder was, terwijl uit de info blijkt dat de meeste vrijwilligers ervaren strijders zouden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn activiteiten plaatst in 2021, terwijl de bron waarop verweerder zich steunt en die gevoegd is aan het blauwe mapje het heeft over de periode 2009-2015. Daarin is inderdaad sprake van het NDS dat op maliks beroep doet om rekruten voor te stellen, die dan gecontroleerd worden door de NDS of de Afghaanse nationale politie. Echter, uit het EASO rapport *Afghanistan Security situation update – rapport* van september 2021, waarvan ook melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing, en dat meer betrekking heeft op de periode waarin verzoeker stelt actief geweest te zijn, blijkt dat de UNAMA er gewag van maakte dat deze overheidsgezinde groeperingen veeleer opereerden ‘*outside a well-defined chain of command*’. Er wordt ook aangehaald dat de overheid lokale vrijwilligersmilities ondersteunde en de macht delegerde aan lokale leiders voor het rekruteren en bewapenen in hun gemeenschap om tegen de taliban te vechten (p. 24). Ook op p. 85 wordt gewag gemaakt van de ‘*weak coordination among public uprising forces*’. Uit deze informatie blijkt alvast niet dat elke bron eenduidig stelt dat dergelijke milities gecontroleerd werden door de NDS of dat alle vrijwilligers grondig werden gescreend. Hoe dan ook blijkt uit het tweede gehoorverslag dat verzoeker wel heeft beschreven dat hij ‘naar de nationale veiligheid’ in de stad moest en de UF door de NDS werden betaald. Verzoeker heeft dus ook gewag gemaakt van de NDS, weliswaar niet van een grondige screening, maar dit blijkt ook niet eenduidig uit de landeninformatie. Zoals verzoeker in het verzoekschrift heeft aangehaald, gaat dit niet over het starten bij het Afghaanse leger, maar bij lokale vrijwilligersmilities, die de UF waren. Verder stipt verzoeker ook terecht aan in het verzoekschrift dat verweerder zelf ook heeft gemotiveerd dat ‘de meeste’ vrijwilligers enige gevechtservaring hadden, hetgeen bijgevolg niet impliceert dat alle vrijwilligers dit hadden. Bovendien heeft verzoeker inderdaad bevestigd dat sommige van de andere vrijwilligers in zijn post wel die ervaring hadden en hen bijv. leerden schieten. Deze verklaringen lijken dan ook veeleer aan te sluiten bij de landeninformatie.

Ook het motief van verweerder dat verzoeker in het eerste gehoor verklaarde dat hij ’s nachts patrouilleerde en steeds dezelfde route deed, terwijl hij tijdens het tweede gehoor verklaarde dat hij ook overdag patrouilleerde en er geen vaste route was, moet genuanceerd worden. Verzoeker verklaarde tijdens het

tweede gehoor immers dat hij maar een enkele keer overdag heeft gepatrouilleerd en voor het overige altijd 's nachts. Wat betreft de afgelegde route heeft verzoeker in beide gehoren verklaard dat die werd bepaald na overleg met de andere personen van de posten (p. 16 eerste gehoor en p. 18 tweede gehoor). Er blijkt ook niet eenduidig uit de gehoorverslagen dat verzoeker met "*hetzelfde traject*" hetzelfde begreep als de *protection officer*, nu verzoeker het wel heeft over 'hetzelfde traject', maar dan ook weer over 'de regio dichtbij ons' en dat er een plan werd over opgemaakt. Verzoeker heeft het zelf immers ook zowel in het eerste gehoor als in het tweede gehoor over 'dezelfde route'. Verweerder heeft anderzijds wel andere motieven, die steun vinden in het rechtsplegingsdossier. Momenteel is er nog geen afdoende duidelijkheid in hoofde van de Raad of verzoeker het redelijkerwijs aannemelijk heeft gemaakt dat hij lid was van de UF.

Hoe dan ook is het deel uitmaken van een familie waar de broer werkte voor de ANA, hetgeen niet betwist is, wel een indicatie dat verzoeker in de negatieve aandacht kan staan van de taliban. De Raad volgt verweerder dat het enkele feit dat verzoeker een familielid is van iemand die actief geweest is voor de ANA op zich niet volstaat voor het toekennen van een internationale beschermingsstatus, maar dit gegeven moet wel samen worden beoordeeld met de aangehaalde potentiële vervolgingsgrond door (gepercieerde) verwestering.

Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de de facto autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum

niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto talibanregering, evenals de provinciale de facto regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, niet inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 24).

De de facto autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun

juridische status. Lokale de facto staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en

verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot stening en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang van Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten,

intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens *Der Spiegel* werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de facto autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met zijn verwestering. Verweerder heeft wel gemotiveerd dat de inspanningen van verzoeker en de integratie lovenswaardig zijn, maar geen reden tot vervolging uitmaken. Volgens verzoeker is dit geen juiste redenering omdat verweerder er zo aan voorbij gegaan is dat door die integratie zijn beeld veranderd is over het leven, de traditie en gewoontes in Afghanistan. Hij voert aan een zeer liberale persoon te zijn en de buitenlandse troepen als bevrijdendes en geen indringers gezien te hebben, terwijl mensen met een dergelijke visie in de ogen van de taliban en Daesh als afvallige personen beschouwd worden. Hij voert aan dat Daesh in zijn provincie nog zeer actief is.

De Raad volgt verweerder waar hij motiveert dat niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen het risico loopt om te worden beschouwd als verwesterd en mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap steeds afhankelijk zullen zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar de persoon terugkeert. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook *in concreto* aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Verder motiveert verweerder evenwel dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat hij een gegronde vrees of een reëel risico in die zin loopt. De Raad stelt echter vast dat verzoeker reeds tijdens zijn eerste gehoor (van 20 februari 2024) voor verweerder gewag heeft gemaakt van een vriendin in België. Er werd door de *protection officer* enkel gevraagd naar de naam, haar nationaliteit en hoe ze elkaar hebben leren kennen, doch dit is niet in verband gebracht, noch bevraagd in het licht van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan. Thans heeft verzoeker van zijn relatie ook op zitting in een aanvullende nota stukken voorgelegd. Het is voor de Raad in de huidige fase niet afdoende duidelijk in welke mate verzoeker omwille van deze relatie vervolging riskeert voor ‘*zina*’. Volgens de hoger aangehaalde landeninformatie is het in elk geval duidelijk dat ‘*zina*’ als een ‘*hudud-misdaad*’ wordt beschouwd en er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zoals gesteld, kan voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ in principe worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Bijkomend blijkt uit de *country guidance* Afghanistan van mei 2024 (p. 59), waarnaar verweerder in de bestreden

beslissing verwijst, dat een bron ook heeft gewezen op het feit dat *“apparently minor accusations, such as someone having had a girlfriend or having drunk alcohol in Europe, easily spread and may lead to conflicts”*. Ook op zitting legde verzoeker verklaringen af die wijzen op de ernst van de relatie en wierp hij risico's dienaangaande op in geval van terugkeer.

Daarnaast blijkt ook, zowel uit de reeds door verzoeker voorgelegde documenten dienaangaande voor verweerder als bijkomende talrijke getuigenissen en certificaten ter zitting, dat verzoeker opvalt als zijnde (zeer) goed geïntegreerd, iemand die opvallend *“sterk in het leven staat”*, met Belgen een uitgebreid sociaal netwerk heeft uitgebouwd en *“open staat naar alle andere medewerkers ongeacht afkomst of geslacht”*. Hij wordt geloofd om zijn goede kennis van het Nederlands, hetgeen – ook al betrof het een korte bevraging – ook op zitting kon blijken. Verzoeker werkt ook in de horeca, zijnde een context waar alcohol wordt geserveerd.

Zoals verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, is zijn graad van integratie niet enkel lovenswaardig, maar geven deze - deels nieuwe - elementen aanleiding tot een noodzaak aan verder onderzoek in het kader van internationale bescherming. De Raad kan immers op zitting niet nagaan of het betoog in het verzoekschrift aangaande het veranderd beeld over het leven, de traditie, de Afghaanse waarden en het 'liberaal' gedachtengoed aannemelijk is. Hierbij moet mede in rekening worden gebracht dat door verweerder niet wordt betwist dat verzoeker zijn broer heeft gewerkt voor het ANA en dat verzoeker zelf, anders dan zijn halfbroers, reeds geruime tijd vertrokken is uit Afghanistan, hetgeen de aandacht kan trekken van de lokale taliban en/of Daesh in geval van terugkeer.

Concluderend stelt de Raad dat, gezien de limieten van een bevraging ter zitting en de nood aan een zorgvuldig bijkomend onderzoek, zoals in het onderhavige arrest is toegelicht, hij niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de eventuele nood aan internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juni 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. AHMETOV, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

A. MAES